

## STANOWISKO SEJMIKU WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO

z dnia (data wprowadzenia stanowiska).

### w sprawie uczczenia w województwie kujawsko-pomorskim 40. rocznicy śmierci Piotra Bartoszcze

Piotr Bartoszcze urodził się 14 kwietnia 1950 roku na Lubelszczyźnie, ale już od 14. roku życia związany był z Kujawami. W Sławęcinie – nieopodal Inowrocławia – wzrastał w poszanowaniu dla pracy na roli, tradycji domu rodzinnego i troski o zachowanie dziedzictwa polskiej wsi. W Inowrocławiu otrzymał wykształcenie i przygotowanie do pracy w gospodarstwie rolnym. Ukończył zasadniczą szkołę zawodową w Zespole Szkół Zawodowych nr 1 i Szkołę Przysposobienia Rolniczego. Pomagał rodzicom w gospodarstwie, aktywnie włączając się w rodzący się niezależny ruch związkowy.

W okresie wielkiego narodowego zrywu, jaki stał się udziałem Polaków w sierpniu 1980 roku, Piotr Bartoszcze był inspiratorem powstania niezależnej organizacji rolniczej. Wraz z ojcem – Michałem Bartoszcze oraz bratem – Romanem Bartoszcze zainicjował kontakty i współpracę z NSZZ „Solidarność”, stając się pierwszoplanową postacią rodzącego się ruchu chłopskiego. Uczestniczył w Zjeździe Krajowej Rady Porozumiewawczej NSZZ „Solidarność Chłopska”, a po zjednoczeniu ruchu działał w NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”. Wiosną 1981 r. angażował się w strajki okupacyjne, domagając się rejestracji „Solidarności” chłopskiej. Dzięki jego determinacji i uporowi władze komunistyczne zgodziły się na podpisanie tzw. porozumień bydgoskich, które otworzyły drogę do rejestracji NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność” 12 maja 1981 r. Od września 1981 r. Piotr Bartoszcze pełnił funkcję przewodniczącego Międzygminnej Rady Porozumiewawczej NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność” Kujaw Zachodnich.

Po wprowadzeniu 13 grudnia 1981 r. stanu wojennego ukrywał się. Został internowany dopiero po powrocie do domu z ogólnopolskich dożynek rolniczych na Jasnej Górze 13 września 1982 r. Do 24 listopada 1982 r. przebywał w Ośrodku Odosobnienia we Włocławku – Mielęcynie. Po zwolnieniu z internowania powrócił do działalności związkowej. Drukował i kolportował podziemne pismo „Żywią i Bronią” oraz uczestniczył w naradach tajnego Ogólnopolskiego Komitetu Oporu Rolników.

Od początku działalności opozycyjnej Piotr Bartoszcze – z uwagi na bezkompromisową, niezależną i radykalną postawę – był inwigilowany przez komunistyczny aparat bezpieczeństwa. Wielokrotnie aresztowany, przesłuchiwany i poddawany rewizjom nie wycofał się z walki o słuszne prawo rolników do samoorganizowania i zrzeszania. Zapłacił za to najwyższą cenę – własne życie. Piotr Bartoszcze zaginął w tajemniczych okolicznościach wieczorem 7 lutego 1984 r. Dzień później odnaleziono jego samochód, a 9 lutego 1984 r. w studziencie melioracyjnej ciało zaginionego. Po wielu latach odejmowanych przez rodzinę starań, by ustalić okoliczności śmierci, odnaleźć i pociągnąć do odpowiedzialności sprawców wymiar sprawiedliwości potwierdził, że Piotr Bartoszcze został brutalnie zamordowany przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa.

Samorząd Województwa Kujawsko-Pomorskiego pragnie uczcić 40. rocznicę śmierci Piotra Bartoszcze, przywołując jego postać jako wzór działacza związkowego bezinteresownie oddanego sprawie ruchu chłopskiego. Jednego z najważniejszych liderów „Solidarności Chłopskiej” i twórcy jej struktur na Kujawach Zachodnich, w naszym regionie. Niech pamięć o jego życiu będzie dla nas inspiracją, by z wielką odpowiedzialnością pochylić się nad problemami polskiej wsi i jej mieszkańców.